

Sagsresumé

Hvidvask og ansvarligt spil

Nedenfor er den konkrete sag gennemgået. Både tilladelsesindehaveren og spilleren er anonymiseret.

1 Overtrædelse af hvidvaskreglerne

I sagen sker der efter Spillemyndighedens opfattelse flere overtrædelser af bekendtgørelse om onlinekasino.

1.1 Resumé af sagen

En spiller (AA) har indsat og forbrugt et større million beløb ved én navngiven tilladelsesindehaver i perioden fra marts 2012 til september 2013. Indtil marts 2012 adskiller AA's spilforbrug sig ikke fra andre spillere, men fra marts 2012 stiger forbruget væsentligt. I september 2013 lukker tilladelsesindehaveren spillerens spilkonto.

Spillerens identitet er blevet verificeret i overensstemmelse med reglerne.

1.2 Undersøgelse af spillerens kilde til formue

AA's spilforbrug overstiger væsentligt, hvad den gennemsnitlige onlinekasino spiller forbruger på spil om året. AA kan derfor karakteriseres som en storspiller.

En kasino tilladelsesindehaver skal:

1. Have interne skriftlige regler, der definerer, hvad en storspiller er. Reglerne skal både forholde sig til spillere, der generelt forbruger et stort beløb og hverdagsspillere, der bruger store summer ved enkelte lejligheder.
2. Have viden om, hvorfra deres storspilleres kilder til indkomst eller formue stammer (midlernes oprindelse).
3. Være særligt opmærksom på disse spillere.

Ved vurdering af, hvad en storspiller er i forhold til hvidvask reguleringen, kan der inddrages momenter, som:

1. Hvad den gennemsnitlige spiller fx indsætter, omsætter eller taber for ved tilladelsesindehaveren.
2. Det gennemsnitlige spilforbrug (1.750 kr. i 2014 – Kilde: Spillemyndigheden).
3. Hvad en gennemsnitlig dansker har til forbrug om året (329.600 kr. pr. husholdning i 2013 – Kilde: Danmarks Statistik).
4. Den gennemsnitlige årsindkomst (292.200 kr. i 2013 - Kilde: Danmarks Statistik).

Tilladelsesindehaveren havde i sagen ikke interne skriftlige regler, hvor storspillere var defineret, eller interne regler for håndteringen af disse spillere.

Spilleren fortæller i forløbet tilladelsesindehaveren, hvorfra midlerne stammer.

Tilladelsesindehaveren foretager ingen særlig undersøgelse af spillerens oplysninger.

I den konkrete sag burde tilladelsesindehaveren have indhentet viden om, hvorfra spilleren havde sine midler, da kunden blev en storspiller. Dette burde være gjort ved en uafhængig kilde eller ved at have bedt spilleren om dokumentation for midlernes oprindelse.

1.3 Opmærksomhedsplichten

En tilladelsesindehaver skal være opmærksom på spilleres aktiviteter. Opmærksomhedsplichten omfatter blandt andet, men er ikke begrænset til:

- Komplekse transaktioner.
- Usædvanligt store transaktioner.
- Usædvanlige transaktioner set i forhold til spilleren.

Som nævnt ændrer spillerens spilforbrug sig væsentligt. I sagen oplyser tilladelsesindehaveren, at alene seks transaktioner oversteg tilladelsesindehaverens interne fastsatte beløbsgrænse for store transaktioner og blev undersøgt nærmere. Alle de seks transaktioner var udbetalinger til kundens bankkonto. Den første undersøgelse blev foretaget i oktober 2012 - syv måneder efter spilforbruget ændrede sig. Undersøgelserne var begrænset til hvilke ind- og udbetalingsmåder, der blev anvendt og involverede ikke undersøgelse af midlernes oprindelse.

Det er vigtigt, at tilladelsesindehavere også har opmærksomhed på spillernes indsættelser på deres spilkonti. Ved store indsættelser (enkelte eller kumulativt), ændringerne i spilforbruget samt da spilleren blev en storspiller, burde tilladelsesindehaveren have været opmærksom på dette og have iværksat undersøgelser, der også involverede undersøgelse af midlernes oprindelse.

1.4 Sagens videre forløb

Spillemyndigheden har anmodet Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) om at indlede en politimæssig efterforskning af tilladelsesindehaveren for overtrædelse af hvidvaskreglerne i denne sag. Det er herefter SØIK og eventuelt senere domstolene, der afgør, om der i den konkrete sag er sket overtrædelse af reglerne, herunder om der er tilstrækkelige beviser for overtrædelsen.

2 Ansvarligt udbud af spil

Spillemyndigheden skal i samme sag udtrykke betænkeligheder ved håndteringen af denne spiller og tilladelsesindehaverens procedurer i forhold til ansvarligt spil.

2.1 Resumé af sagen

Som nævnt har AA ved tilladelsesindehaveren indsat og forbrugt et større millionbeløb i perioden fra marts 2012 til september 2013.

Spilleren er i hele forløbet både telefonisk og skriftligt i tæt kontakt med tilladelsesindehaveren. AA modtager flere gaver, herunder billetter til arrangementer, hvor AA også mødes med personer ansat ved tilladelsesindehaveren.

Spilleren fastsætter første gang en indbetalingsgrænse i maj 2012 og vedbliver med at have en indbetalingsgrænse, indtil tilladelsesindehaveren lukker AA's spilkonto. I oktober 2012 oplyser spilleren tilladelsesindehaveren om, at denne ikke længere har det så sjovt med at spille. At det nu mere er desperation for at vinde det tabte tilbage. AA oplyser samtidigt, at denne ikke spiller for

mere, end denne har råd til. På dette tidspunkt har spilleren en månedlig indbetalingsgrænse på 400.000 kr.

I januar 2013 sender tilladelsesindehaveren information om ansvarligt spil til AA, herunder hvor denne kan søge hjælp. Samtidig tager spilleren en spilpause, men begynder at spille igen efter at have modtaget et bonustilbud. I juni 2013 blev tilladelsesindehaverens ansvarligt spil overvågningssystemer opmærksom på spilleren, hvilket igen medførte en mail om ansvarligt spil. I april og juli 2013 beder spilleren om en bonus, da denne ikke har tilgængelige midler at spille for. I september 2013 modtager spilleren igen information om ansvarligt spil fra tilladelsesindehaveren. Kort tid efter lukker tilladelsesindehaveren spillerens spilkonto, da spilleren oplyser, at denne lider af ludomani.

2.2 Spillemyndighedens vurdering

Det er vores opfattelse, at tilladelsesindehaveren i forløbet ikke har håndteret denne spiller på faglig forsvarlig vis.

Ved informationssøgning på nettet kan der findes flere artikler om AA, hvor AA kommer med udtalelser, hvoraf det kan udledes, at der kan være tale om en udsat person. Oplysninger som tilladelsesindehaveren burde have haft, hvis denne havde foretaget de relevante undersøgelser i forbindelse med undersøgelse af spillerens midlers oprindelse. Tilladelsesindehaveren modtager i forløbet mange personlige oplysninger fra AA, der indikerer, at denne kan være en udsat person.

Som en ansvarlig udbyder af spil burde tilladelsesindehaveren på et tidligere tidspunkt i forløbet have iværksat tiltag for at søge at undgå, at sagen fik et så uheldigt forløb, som det har været tilfældet. I denne sag har spilleren ifølge egne oplysninger spillet alle sine midler op og været tvunget til at sælge aktiver for at finansiere sit spilforbrug.

Spillemyndigheden er enig med tilladelsesindehaveren i sagen i, at selvvalgte restriktioner er at foretrække. Vi finder imidlertid, at tilladelsesindehaveren burde have gjort brug af sine oplysninger om AA, samt de offentligt tilgængelige oplysninger, til at vurdere, om der skulle iværksættes ansvarligt spil tiltag. Tilladelsesindehaveren burde have gjort mere for i samarbejde med spilleren at begrænse dennes spilforbrug som fx ved at aftale rimlige indbetalings- eller indskudsgrænser.

Tilladelsesindehaveren burde ikke have opfordret AA til at fortsætte sin problematiske spiladfærd ved at sende denne bonustilbud og gaver. I stedet burde tilladelsesindehaveren have udvist tilbageholdenhed med at rette markedsføring til en sådan spiller.

Tilladelsesindehaveren har et aktivt ansvar for at sikre, at udsatte personer ikke bliver udnyttet gennem spil, og der skal udvises tilbageholdenhed i forhold til at gøre personer med problematisk spiladfærd til en del af tilladelsesindehaverens kundebindingsprogrammer og øvrige markedsføringsforanstaltninger såsom bonustilbud.